

Sygn. akt III Cz 677/18

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Magdalena Balion - Hajduk

Sędziowie: SO Leszek Dąbek (spr.)

SO Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 kwietnia 2018 r. w G.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa -(...)

w Ż.

przeciwko dłużnikowi K. P. (P.)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

ze skargi dłużnika na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym(...) A. M. z dnia 3 lipca 2015r. wydanego w sprawie egzekucyjnej o sygn. Kms 163/15 oraz wniosku dłużnika o obniżenie opłaty egzekucyjnej

na skutek zażalenia dłużnika

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 3 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 14 lipca 2017 r., sygn. akt I Co 211/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

:

SSO Roman Troll	SSO Magdalena Balion - Hajduk	SSO Leszek Dąbek
-----------------	-------------------------------	------------------

Sygn. akt III Cz 677/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) w rozstrzygnięciu zawartym

w punkcie 3 postanowienia z dnia 14 07 2017r. oddalił wniosek dłużnika (...) P. o obniżenie opłaty egzekucyjnej, ustalonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)A. M. w postanowieniu z dnia 3 07 2015r. w sprawie o sygn. akt (...), uznając, że jej wysokość odpowiada nakładowi pracy Komornika, a dłużnik nie uprawdopodobnił, że za obniżeniem opłaty przemawia "indywidualna sytuacja dłużnika".

Orzeczenie zaskarżył **dłużnik K. P.**, który nie zgadzał się z zaskarżonym orzeczeniem.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje:

Skarżący w piśmie wszczynającym postępowanie między innymi za-kwestionował zawarte w wydanym w dniu 3 07 2015r. postanowieniu Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)w sprawie o sygn. akt(...) rozstrzygnięcie dotyczące obciążenie go obowiązkiem uiszczenia opłaty stosunkowej, podnosząc, że Komornik nie wykonał w postępowaniu egzekucyjnym żadnych czynności „poza dokonaniem przelewu zdeponowanej na rachunku bankowym kwoty”.

Z tej przyczyny pismo to zawierało także mający umocowanie

w art. 49 ust. 7 u.o.k.e. wnioszek o obniżenie ustalonej przez Komornika opłaty egzekucyjnej.

W prawomocnym i nie podlegającym kontroli Sądu rozstrzygnięciu zawartym we wskazanym na wstępie postanowieniu Komornik umorzył postępowania „z uwagi na zaspokojenie egzekwowanych świadczeń w całości”.

Jakkolwiek słusznie skarżący podnosił, że zaspokojenie egzekwowanych świadczeń nastąpiło ze środków pieniężnych zabezpieczonych uprzednio w sprawie o sygnaturze akt (...) i nie wiązał się z tym znaczący nakład pracy Komornika, to samo w sobie nie przesądza o zasadności jego wniosku.

Ze wszczęciem i prowadzeniem egzekucji związane były bowiem także czynności o charakterze biurowym (zadekretowaniem i zarejestrowanie polecenia egzekucyjnego wierzyciela, założenie akt i ich sukcesywne prowadzenie)

oraz co należy podkreślić – na co trafnie zwraca uwagę Sąd Rejonowy –

że wysokość opłat egzekucyjnych ustalona jest normatywnie w sposób nie związany z kosztami konkretnego postępowania egzekucyjnego, a pochodzące z tych opłat środki pieniężne są przeznaczone na pokrycie całokształtu działalności komorników, w tym także kosztów nieskutecznych lub „deficytowych” egzekucji.

W tej sytuacji nie sposób przyjąć – jak tego domaga się zażalenie –

że wysokość ustalonej opłaty egzekucyjnej w wysokości 1.922zł była oczywiście nieadekwatna do nakładu pracy Komornika.

W toku postępowania nie uprawdopodobniono, że dłużnik z uwagi

na swą trudną sytuację majątkową nie jest w stanie tej opłaty ponieść, więcej

nie było to nawet przez skarżącego podnoszone (brak jakichkolwiek twierdzeń

we wniosku i w późniejszych pismach).

Dlatego w świetle przywołanej powyżej regulacji prawnej wnioszek dłużnika o jej obniżenie był nieuzasadniony, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym rozstrzygnięciu.

Czyni to zażalenie bezzasadnym w rozumieniu regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. a to z mocy tej regulacji prowadziło do jego oddalenia.

Resumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie dłużnika jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.